

Характеристика на Ирина и Борис от романа "Тютюн"

Публикувано от **Simonsita** на **22.04.2010**

Характеристика на Ирина и Борис от романа "Тютюн"

победителка в тази борба. Това решение е продиктувано от невъзможността да се върне към стария начин на живот, от сблъсъка на два типа ценностни системи, които са несъвместими. Зад бронята на зла, студена и пресметлива жена прозира добротата, хуманността и нежността ѝ. Тежки нощи прекарва Ирина в своята спалня- нощи, изпълнени с размисъл и безизходица. Постепенно Ирина престава да се оправдава пред самата себе си за своя погубен живот. Ирина разбира приближаващия крах на света на "Никотиана", но не може да го осъзнае напълно и го очаква с безразличие, страх и любопитство.

Ирина осъзнава своята негодност в новия свят, пълната си душевна разруха. И последната искрица живот в това опустошено същество, и лумналата изведнъж любов към Павел угасва. Ирина, жизнерадостна и пълна с мечти, изгаря като шепа тютюн, за който тя продава живота си.

Героинята на Димитър Димов притежава всичко- финансово е обезпечена, освобождава се от станалия вече ненавистен Борис, но няма за какво да живее. Тя не е родила дете, няма стимул, няма желание да се върне към живота, няма сили да заживее по новому.

Героинята няма никаква възможност за връщане. Тя е обречена. Димитър Димов отлага финала, за да покаже вътрешната ѝ борба. Той ясно показва, а и самата Ирина осъзнава, че тя е виновна за огромната промяна в душата ѝ, преминала от "аз не мога да бъда леко момиче", до "аз съм уличница". Душевната гибел на Ирина наставя много по-рано от физическата ѝ смърт. Търсейки независимост и свободна воля, героинята става заложник на своя избор. Ключов образ- метафора за разбиране пътя на Ирина е "Никотиана"- символ на злото в човешкия живот, което героинята е приела, избрала доброволно, привлечена от него.

Образът на Ирина- една осъдена душа в романа "Тютюн"- е един от най- запомнящите се женски образи в българската литература. Тя е едновременно обаятелна и отблъскваща, бъдеща симпатия и отвращение.

В романа "Тютюн" Борис Морев е в центъра на действието чрез взаимоотношенията си с останалите герои. Жаждата за власт и пари го карат да потъпква всички общоприети морални норми и ценности и върви безогледно към своята цел- да оглави и придобие "Никотиана". Той не е роден злодей, но жаждата му за власт, богатство и настървеност да покаже на света на какво е способен, твърде рано отнема у него всичко човешко. Той не се поколебава да се откаже мигновено от току-що зародилата се любов към Ирина, за да се ожени за единствената наследница на "Никотиана", помита съперниците си в тютюневата търговия с всички позволени и непозволени средства, използва без угризения на съвестта си подбиването на цените, шпионирането и шантажа спрямо конкурентите си и накрая трайно се обвързва с големите немски фирми. Може би най-точна характеристика на хищническия подход на Борис Морев към живота дава старият търговец на тютюн Барутчиев: "Той е способен и умен, но е морално тъп". Гонитбата на успеха на всяка цена и без никакви морални задръжки го заслепява и не му позволява да види и да прецени трезво настъпващите политически събития. Борис Морев се оказва извън борда на историческото време, защото докрай остава в плен на илюзиите си, че е пълен господар на "Никотиана", а всъщност е неин роб. Затова завършва живота си като физическа и духовна

развалина, съсипан от алкохолизма, изоставен от всички и сам изоставил себе си.

Характеристика на Ирине
Powered by
Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024